

Müüsid loeti lõttima Peles terminale sed-
da ette, mis Keiser olli kirjotanud, ja siis
panni Küberneer sedda au-paela, mis küs-
ges se au-rahva üli, temma ümber, ja
langes ta kaenla, Keisri nimmele sedda se
eest tannades, mis ts olli temud. Ka Ku-
berneri praua tulli ja loi omad käed
temma ümber, ja keik teised üllemad tulid
muid tedda terretama.

Kui se Keisari kirri temma ette sai loes-
tud, on ta hakkand nutma, ja üttelnud:
„mis eest ollen minna sedda suurt armo-
teninud, sest ma ei ole muud teinud, kui
sedda, mis dige innimesse kohhus muidos-
gi on.“ Need sannad kuluatajad selle
Keisri ausa miele ja motte. Sest kui mit-
to teeb agga tühja palja head, ja ihhaldab
kohhe suuri tasjamisi ja piitmis — meie
Köster odi neid saddamisi häädast peäst-
nud, ja arvas siiski, muud ühtigi ollewa
teinud, kui sedda, mis dige innimesse koh-
hus muidogi on — Sepätraost töötis Jum-

mas tedda ka nüüd nenda. Za Küberneri
praua andis temmale lät, et ta nendega
piddi tullema lounat wotma. Lava ju-
res anti temmale üllemat paika Küberneri
praua kõrre.

Ka sün olli meie Köster ni lable ja
kärtmatta, nago olless temmal sedda au-
jo mitivord enne juhtund; sest temma hea
tegzo tööstis temma lüddant, ja täitis sed-
da wahhet, mis temma maddala põlve
ja nende juurte üllematte wahhel olli. —
Kui Küberneri Herria ja keik teied tagga
järrel temma terwist joid, siis tänikas ta
wágga selle auu eest, ja joi roasto, eesite
meie Keisri; siis Küberneri, siis emma
Moisarannema, ja jus munats emma
junbro terwist. Regi olli ta käest lüssind,
„mäespärrast temma tallroaja rides tul-
nud, ning kas temmal mitte ubremat kubे
ei ollets?“ selle peale on ta wastanud:
„Kül mul veel paremat kubे on, agga
seit aüst et Keisri aüa illud nenda wots-